

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Hoofdbedekking (1 Korinthe 11) – Deel 1

In 1 Korinthe 11:4-5 geeft Paulus een ongebruikelijke instructie aan de gemeente in Korinthe over hoe ze moeten bidden en profeteren. Dit is wat hij schrijft:

1 Korinthe 11:4-5 (NBV)

Iedere man die met bedekt hoofd bidt of profeteert, maakt zijn hoofd te schande. Maar een vrouw maakt haar hoofd te schande wanneer ze met onbedekt hoofd bidt of profeteert, want ze is in dat geval precies hetzelfde als een kaalgeschoren vrouw.

Wat bedoelt Paulus hiermee? Zegt hij dat mannen geen hoeden mogen dragen? Zegt hij dat vrouwen iets op hun hoofd moeten dragen? Wat heeft dit te maken met bidden en profeteren? En waarom spreekt Paulus hier en ook iets verderop in dit hoofdstuk over de lengte van je haar?

Om deze verzen te beoordelen, gaan we enkele belangrijkste contextuele thema's van 1 Korinthe 11 bekijken. Dat is waar deel 1 van deze studie zich voornamelijk op zal richten. Vervolgens evalueren we in deel 2 drie verschillende ideeën over hoe we vers 4 en 5 kunnen interpreteren, en bespreken we hoe deze passage uit de Bijbel kan worden toegepast op ons hedendaagse leven.

De belangrijkste thema's uit hoofdstuk 11 die we gaan onderzoeken zijn:

1. Overlevering
2. Hoofdschap
3. Onteren/te schande maken
4. Het Beeld en de Heerlijkheid van God, en
5. Haarlengte

Laten we beginnen en het eerste thema gaan bekijken: *overlevering*.

1 Korinthe 11:1-2

Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus (de Messias) ben. En ik prijs u broeders, omdat u in alles aan mij denkt en aan mijn **overleveringen** vasthoudt, zoals ik die aan u heb **overgeleverd**.

Paulus prijst de gemeente van Korinthe dat ze zich vasthouden aan de overleveringen die hij aan hen heeft doorgegeven. Het Griekse woord voor "overlevering" is *paradosis*. *Paradosis* wordt vaak in een negatieve context gebruikt, omdat het op veel plaatsen verwijst naar de overleveringen van de Farizeeën (Markus 7:8) of zelfs naar de overleveringen van de heidenen (Kolossenzen 2:8). Deze overleveringen zijn niet hetzelfde als de Geboden van God, en zowel Jesjoea als Paulus berispen degenen die de menselijke overleveringen hoger achtten dan het Woord van God. Maar *Paradosis* wordt op een positieve manier gebruikt wanneer er wordt verwezen naar de overleveringen van de apostelen. In 2 Thessalonicenzen 3 moedigt Paulus de Thessalonicenzen aan om hem na te volgen in zijn overlevering om te werken en voor jezelf te zorgen (2 Thessalonicenzen 3:6-15). Slechts één hoofdstuk eerder zei Paulus dat we de overleveringen moeten gehoorzamen die de apostelen onderwezen (2 Thessalonicenzen 2:15-17). Volgens Paulus zijn overleveringen dus niet slecht; in feite kunnen ze heel goed zijn, zolang ze het Woord van God niet vervangen.

Hier in 1 Korinthe 11 lijkt Paulus aan te geven dat hij op het punt staat om een overlevering te bespreken - een overlevering waarbij het hoofd wordt bedekt of ontbloot. Er is geen andere tekst die voorschrijft wat mannen en vrouwen op hun hoofd moeten dragen, dus is de term "overlevering" hier heel passend. Wat Paulus gaat bespreken is geen Gebod van God, maar het is een aanbevolen apostolische overlevering.

Historisch gezien was er in de tweede eeuw een Joodse traditie waarbij getrouwde vrouwen hun hoofd bedekten. Hier is hoe de Talmoed dat beschrijft:

De misjna gaf aan: En wie wordt gezien als een vrouw die de voorschriften van Joodse vrouwen overtreedt? Iemand die naar buiten gaat terwijl haar hoofd onbedekt is. De Gemara vraagt: Het verbod voor een vrouw om met een onbedekt hoofd naar buiten te gaan, is niet alleen een gewoonte van Joodse vrouwen. Integendeel, het is een Gebod van de Torah, zoals geschreven staat bij een vrouw die door haar man wordt verdacht van ontrouw: "de priester ... het hoofdhaar van de vrouw losmaken" (Numeri 5:18). En de school van Rabbi Yishmael leerde: Vanaf hier is er een waarschuwing voor Joodse vrouwen om niet naar buiten te gaan met een onbedekt hoofd, want als de Torah aangeeft dat een vrouw die wordt verdacht van overspel haar hoofd onbedekt moet hebben, dan geeft dit aan dat een getrouwde vrouw over het algemeen haar hoofd moet bedekken.

-Ketubot 72a:19, translation from *The William Davidson Talmud* (www.sefaria.org)

(see also: *Avot D'Rabbi Natan* 35:5)

Nu weten we niet zeker of deze traditie teruggaat tot de eerste eeuw, toen 1 Korinthe werd geschreven. Rabbi Yishmael, naar wie wordt verwezen in het citaat dat we zojuist aanhaalden, leefde in de tweede eeuw (www.jewishencyclopedia.com). Hij beweert dat deze traditie helemaal teruggaat tot Mozes of zelfs daarvoor, maar de logica die hij gebruikt om die bewering te ondersteunen is gebrekkig. Hij zegt: "Als de Torah aangeeft dat een vrouw die wordt verdacht van overspel haar hoofd onbedekt moet hebben, dan geeft dit aan dat een getrouwde vrouw over het algemeen haar hoofd moet bedekken". Maar dit is niet per definitie waar. Alleen omdat de vrouw, die in Numeri 5 wordt beschuldigd van overspel, met een onbedekt hoofd voor de priester moet verschijnen, wil nog niet zeggen dat ze haar hoofd normaal gesproken zou bedekken. Het geeft alleen aan dat het tijdens deze specifieke procedure niet bedekt mag zijn. Desalniettemin is het niet onredelijk om te denken dat de Joodse vrouwen in de eerste eeuw misschien een traditie hadden om het hoofd te bedekken. Dit zou heel goed de overlevering kunnen zijn waar Paulus naar verwijst als hij schrijft dat vrouwen hun hoofd moeten bedekken als ze bidden. Natuurlijk zijn er andere ideeën over wat deze overlevering zou kunnen inhouden, en we zullen die ideeën verder bespreken in deel 2 van deze studie. In ieder geval lijkt 1 Korinthe 11 een soort overlevering te beschrijven.

Het volgende thema in deze passage gaat over het hoofdschap. Daarover zegt Paulus in vers 3:

1 Korinthe 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Dus Paulus stelt een volgorde vast van gezag: God is het Hoofd van Christus, Christus is het Hoofd van de man en een man is het hoofd van zijn vrouw. Deze passage loopt parallel met een ander Schriftgedeelte van Paulus in Efeze hoofdstuk 5:

Efeze 5:22-23

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere, want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

Waarom geeft Paulus ons deze analogie van Christus die het Hoofd is van de gemeente en de man die het hoofd is van zijn vrouw? Nou, hier in Efeze is dat omdat hij onderwijst dat zowel de man als zijn vrouw zich moeten onderwerpen aan autoriteit en Christus moeten navolgen. Hun huwelijksrelatie moet lijken op de relatie tussen Christus en de gemeente. De man moet zijn vrouw liefhebben zoals Christus de gemeente liefheeft, en de vrouw moet onderdanig zijn aan haar man zoals de gemeente onderdanig is aan Christus. Hier staat het in de woorden van Paulus:

Efeze 5:24-33

Daarom, zoals de gemeente aan Christus (de Messias) onderdanig is, zo behoren ook de vrouwen in alles hun eigen mannen onderdanig te zijn. Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus (de Messias) de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn. Zo moeten de mannen hun eigen vrouwen liefhebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals ook de Heere de gemeente. Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn.

Dit geheimenis is groot; maar ik spreek met het oog op Christus (de Messias) en de gemeente. Kortom, ook u moet, ieder in het bijzonder, uw eigen vrouw net zo liefhebben als uzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.

In Efeze stelt Paulus het gedrag van de man gelijk aan dat van Christus, en het gedrag van de vrouw gelijk aan dat van de gemeente, maar als we zijn opmerkingen uit 1 Korinthe erbij nemen, kunnen we zien hoe zowel de man als de vrouw Christus navolgen. 1 Korinthe 11:3 zegt dat "God het Hoofd is van Christus". Christus onderwerpt zich dus aan Zijn Hoofd (zie 1 Korinthe 15:24-28; Johannes 8:26-29, 54-55; Filippenzen 2:8), en zowel mannen als vrouwen moeten zich onderwerpen aan hun Hoofden. Ze moeten allebei Christus navolgen door diegene te gehoorzamen die gezag over hen heeft, en diegene lief te hebben over wie ze het gezag hebben. Dit is precies wat Jesjoea beschrijft in het Evangelie van Johannes:

Johannes 15:9-10

Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde. Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.

Dus toen Paulus dit hoofdschap benoemde, in Efeze, bedoelde hij dat zowel de man als de vrouw het gedrag van Christus moeten navolgen. Misschien brengt hij de kwestie van het hoofdschap om een diezelfde reden ter sprake in 1 Korinthe 11.

Nog iets dat we willen opmerken is dat Paulus in 1 Korinthe 11:3 definieert wat een "hoofd" inhoudt. Hij zegt dat Christus het Hoofd is van een man en dat het hoofd van een vrouw haar echtgenoot is. Dus als hij zegt dat een man niet moet bidden of profeteren met een bedekt hoofd, kan dit verwijzen naar Christus, in plaats van zijn eigen hoofd. Op dezelfde wijze kan een vrouw die niet met een onbedekt hoofd moet bidden, verwijzen naar haar echtgenoot in plaats van haar gen hoofd. Het zou vreemd zijn als Paulus ons in vers 3 de betekenis geeft van een "hoofd" en daarna de term "hoofd" op een heel andere manier gaat gebruiken in de verzen 4 en 5. In deel 2 zullen we hier verder op ingaan; voorlopig willen we opmerken dat de gedachte van het hoofdschap en autoriteit belangrijk is voor wat hij onderwijst.

Als we verdergaan met dit thema komen we aan bij de verzen 4 en 5:

1 Korinthe 11:4-5 (NBV)

Iedere man die met bedekt hoofd bidt of profeteert, maakt zijn hoofd te schande. Maar een vrouw maakt haar hoofd te schande wanneer ze met onbedekt hoofd bidt of profeteert, want ze is in dat geval precies hetzelfde als een kaalgeschoren vrouw.

Waarom haalt Paulus hier het bidden en profeteren aan? Andere geschriften geven geen enkele aanwijzing over wat we moeten dragen als we bidden of profeteren. De Bijbel zegt wel dat het gebed gepaard moet gaan met geloof en gerechtigheid (Spreuken 15:9, 28:9; Jesaja 1:15; Jakobus 1:5-8). Ook staat geschreven dat profetieën waar en geïnspireerd moeten zijn door God (Deuteronomium 18:20-22). Maar er staat niets geschreven over de kleding die iemand moet dragen als hij bidt of profeteert. Maar Petrus benoemt iets interessants over gebed dat wel relevant zou kunnen zijn:

1 Petrus 3:7

Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen met haar van de genade van het leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Petrus zegt dat de manier waarop een man zijn echtgenote behandelt, zijn gebeden kan "verhinderen". De rest van 1 Petrus 3 bevat vergelijkbare thema's als Efeze 5; het vermeldt het hoofdschap van de man (in vers 1 en 5), hoe de vrouw haar man moet respecteren (vers 5 en 6), en hoe de man van zijn vrouw moet houden (vers 7). Dus 1 Korinthe 11, Efeze 5 en 1 Petrus 3 lijken zich allemaal te concentreren op deze principes van het hoofdschap en de juiste verhoudingen tussen een man en zijn vrouw. Aangezien deze passages een vergelijkbare context hebben, kan de vermelding van Paulus over het gebed, in 1 Korinthe 11:4-5, dezelfde reden hebben als die van Petrus in 1 Petrus 3:7. Dat wil zeggen, dat hetgeen wat van invloed kan zijn op gebed en profetie - het wel of niet bedekken van het hoofd - iets te maken lijkt te hebben met de relatie tussen de echtgenoot en zijn vrouw.

Voor meer informatie over het onderwerp van een Bijbels hoofdschap binnen het huwelijk, raden we je onze studie aan: **"De Autoriteit binnen het Huwelijk"**.

We gaan verder naar het volgende thema. Wat betekent het als een persoon zijn hoofd "te schande maakt"? We zagen dat vers 3 aangaf wat het "hoofd" inhoudt; het Hoofd van de man is Christus, en het hoofd van de vrouw is haar echtgenoot. Het is mogelijk dat het "hoofd", dat in de verzen 4 en 5 bedekt of onbedekt is, een echt hoofd aangeeft, maar het is zeer waarschijnlijk dat het "hoofd", dat in deze verzen schande wordt aangedaan, geen echt hoofd is. Het hoofd, dat schande wordt aangedaan, verwijst in vers 4 waarschijnlijk naar Christus, en in vers 5 naar de echtgenoot van de vrouw. Dus de man doet Christus schande aan en de vrouw doet haar man schande aan, in plaats van dat ze hun eigen hoofden te onteren.

Waarom is dit de meest waarschijnlijke interpretatie? Omdat de term "schande aandoen/onteren" (*kataischuno*) betekent dat je iets in diskrediet brengt of vernedert. Deze term wordt gebruikt om te beschrijven hoe Jesjoea de Farizeeën aansprak op de gebreken in hun doctrine (Lukas 13:14-17). En toen Paulus zijn eer uitsprak over de gemeente in Korinthe, zei hij dat ze hem niet beschaamden (onteerden) (2 Korinthe 7:13-14). Dat wil zeggen, ze hebben Paulus niet vernederd of in diskrediet gebracht, maar ze hebben laten zien dat hij de waarheid over hen had verteld. Wanneer we deze definitie toepassen op het "te schande maken" van iemands hoofd, is het moeilijk voor te stellen hoe een lichaamsdeel vernederd of in diskrediet kan worden gebracht. Je kan je echte hoofd net zo moeilijk in diskrediet brengen als je voet of je elleboog. Maar een persoon - Christus of een echtgenoot - kan zeker vernederd of in diskrediet worden gebracht. Dit lijkt Paulus te willen aangeven als hij spreekt over het te schande maken van je hoofd.

Dus hoe beschrijft Paulus deze ontering of vernedering? In het geval van de vrouw vergelijkt hij het met het kaalscheren van haar hoofd. Hij zegt: **"Maar een vrouw maakt haar hoofd te schande wanneer ze met onbedekt hoofd bidt of profeteert, want ze is in dat geval precies hetzelfde als een kaalgeschoren vrouw."** De enige andere Bijbelse verwijzing naar een vrouw met een kaalgeschoren hoofd komt uit Deuteronomium:

Deuteronomium 21:10-14

Wanneer u ten strijde trekt tegen uw vijanden, en de HEERE (JHWH), uw God, geeft hen in uw hand, zodat u hen als gevangenen wegvoert, en u ziet onder de gevangenen een vrouw die mooi van gestalte is, en u vat liefde voor haar op en u neemt haar voor uzelf tot vrouw, dan moet u haar uw huis binnenbrengen. Zij moet vervolgens haar hoofd kaalscheren, haar nagels knippen en de kleren van haar gevangenschap uittrekken. Zij moet in uw huis gaan wonen en een maand lang haar vader en haar moeder bewenen. Daarna mag u bij haar komen en haar man zijn, en zij zal u tot vrouw zijn. En als zij u niet meer genegen is, moet het zo zijn dat u haar laat gaan waarheen zij wil. U mag haar in geen geval voor geld verkopen of haar als slavin behandelen, want u hebt haar al vernederd.

Deze passage beschrijft dus een situatie waarin een buitenlandse vrouw gevangen was genomen tijdens een oorlog. Ze staat niet langer onder het gezag van haar ouders en ze heeft geen echtgenoot. Het is mogelijk dat dit gebrek aan hoofdschap de reden is waarom haar hoofd wordt kaalgeschoren, hoewel de tekst ons niet precies vertelt waarom dit wordt gedaan. Het vermeldt hier ook dat ze wordt "vernederd". Nogmaals, deze vernedering zou een verwijzing kunnen zijn naar haar gebrek aan hoofdschap.

Als het waar is dat Deuteronomium 21 spreekt over een gebrek aan hoofdschap, dan zou er een logisch verband zijn met 1 Korinthe 11. Als een vrouw haar geestelijk hoofd onteert, dan is dat vergelijkbaar met de gevangengenomen vrouw die haar geestelijke hoofd heeft verloren. Dit zou verklaren hoe de vrouw die haar hoofd te schande maakt, lijkt op de vrouw bij wie het hoofd is kaalgeschoren. Beiden missen een geestelijk hoofd. Als dit de bedoeling is van de analogie van het kaalgeschoren hoofd, dan spreekt het voor zich dat de vrouw in 1 Korinthe 11:5 haar man op de een of andere manier niet respecteert.

Hoe zit het dan met de man in vers 4? Hoe maakt hij zijn Hoofd te schande, dat wil zeggen, hoe maakt hij Christus te schande? Nogmaals, dit zou op iets kunnen wijzen binnen de echtelijke relatie. Als de man zijn vrouw niet liefheeft, handelt hij niet als Christus. Aangezien de leden van de gemeente in Korinthe eigenlijk "in Christus" moeten zijn (1 Korintiërs 1:30) en roemen "in de Heere" (1 Korinthe 1:31), zouden ze Christus schande aandoen als ze niet in staat waren om Christus na te volgen.

Dus welke overlevering Paulus ook maar aanbeveelt, in de verzen 4 en 5, het lijkt iets te maken hebben met het navolgen van Christus in het huwelijk van een gelovige. Christus niet navolgen binnen het huwelijk zou Hem te schande maken of onteren.

Laten we naar het volgende thema gaan in dit hoofdstuk: hoe toont een persoon "het Beeld en de heerlijkheid van God"?

1 Korinthe 11:7

Een man moet het hoofd namelijk niet bedekken, omdat hij het Beeld en de heerlijkheid van God is. De vrouw is echter de heerlijkheid van de man.

Dit is een vreemde manier om onderscheid te maken tussen mannen en vrouwen, omdat andere geschriften aangeven dat vrouwen ook de heerlijkheid van God kunnen tonen. Om dat uit te leggen gaan we een paar Schriftgedeelten bekijken, die uitleggen hoe Gods Beeld en heerlijkheid worden getoond. Oorspronkelijk werd de mens geschapen naar het Beeld van God:

Genesis 1:26-27

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons Beeld, naar Onze Gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn Beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

Naar het Beeld van God zijn betekent ook om Hem de eer brengen, zoals we zien in het voorbeeld van Jesjoea. Jesjoea is "het Beeld van de onzichtbare God" (Kolossenzen 1:15) en het Hoofd van de gemeente (Kolossenzen 1:18). Hij deed wat Zijn Vader Hem had onderwezen (Johannes 8:28) en heeft Zijn Vader verheerlijkt door het werk te volbrengen dat God Hem had opgedragen (Johannes 17:4). Hij toonde de werken van God aan de wereld. Door dat te doen toonde Hij het Beeld van God en de heerlijkheid aan de wereld. Zoals Paulus schreef:

2 Korinthe 4:4

Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de **heerlijkheid** van Christus, Die het **Beeld** van God is, hen niet zou bestralen.

Hebreeën zegt ongeveer hetzelfde:

Hebreeën 1:3 (NBG)

Deze (Jesjoea), de afstraling Zijner **heerlijkheid** en de afdruk van Zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, ...

(Zie ook Johannes 13:31-32; Mattheüs 16:27)

Jesjoea laat dus zien wat de mens oorspronkelijk moest zijn. De mensheid werd oorspronkelijk geschapen naar het Beeld van God, met als doel om de werken van God te doen en de heerlijkheid van God te tonen. Maar toen de mens zondigde, verloor hij dat Beeld en die heerlijkheid, zoals Romeinen aangeeft:

Romeinen 3:23

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God,

Romeinen 1:22-23

Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de **heerlijkheid** van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.

Maar door Christus kan de mens dat Goddelijk Beeld en die heerlijkheid weer tonen, zoals Paulus verderop in Romeinen uitlegt:

Romeinen 8:29-30

Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het **Beeld** van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook **verheerlijkt**.

Hoe kunnen we gelijkvormig worden aan het Beeld van Christus en de heerlijkheid van God laten zien?
Door te worden zoals Christus:

Kolossenzen 1:27-28 (NBV)

Aan hen heeft God bekend willen maken hoe glorieus dit mysterie is voor alle volken: **Christus is in u, Hij is uw hoop op goddelijke luister**. Hem verkondigen wij wanneer we iedereen waarschuwen en in alle wijsheid onderrichten, om iedereen tot volmaaktheid in Christus te brengen.

2 Thessalonicenzen 2:13-15 (NBG)

... dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen **tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus (Jesjoea de Messias)**. Zo dan, broeders, staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u door ons, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, geleerd zijn.

Dus als we door de Geest zijn geheiligd, geloven in de waarheid, standvastig zijn in de overleveringen van de apostelen en volwassen worden in Christus, dan zullen we het Beeld van Christus dragen, dat is het Beeld van God, en God de eer brengen, door dit te doen. Nu de volgende vraag: kunnen alleen mannen dit Beeld van Christus dragen, of ook vrouwen? Paulus geeft aan dat ze dat *allebei* kunnen omdat man en vrouw één zijn in Christus:

Galaten 3:27-28

Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus (Messias Jesjoea).

Dus als zowel mannen als vrouwen het Beeld en de heerlijkheid van Christus kunnen dragen, waarom maakt Paulus dan dit onderscheid in 1 Korinthe 11:7, tussen de heerlijkheid van een man en de heerlijkheid van een vrouw? De reden lijkt te zijn dat God aan de man en de vrouw verschillende rollen heeft toebedeeld, en die rollen moeten worden geëerbiedigd, als een gezin wil functioneren in Christus. De Bijbel heeft veel te zeggen over dit onderwerp, maar hier zijn er een paar:

In de Bijbel staan vrouwen onder de autoriteit van hun man. Deze mannelijke autoriteit werd ingesteld nadat de mens had gezondigd (Genesis 3:16). De tijd laat ons nu niet toe om uitgebreid in te gaan op hoe deze gezagsstructuur er in de praktijk uit zou moeten zien, maar het is duidelijk dat een vrouw die zich niet houdt aan deze gezagsstructuur, niet geschikt is om te onderwijzen in de gemeente. Paulus zegt hetzelfde in het boek Titus:

Titus 2:3-5

Evenzo moeten de oudere vrouwen in hun gedrag zijn zoals het heiligen past: geen kwaadspreeksters, niet verslaafd aan veel wijn, maar leraressen van het goede, opdat zij de jongere vrouwen leren verstandig te zijn, hun man lief te hebben, hun kinderen lief te hebben, bezonnen te zijn en kuis, te zorgen voor hun huishouden, goed te zijn, hun eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord van God niet gelasterd wordt.

Paulus is hier niet alleen kritisch op de vrouwen, want later in Titus vertelt Paulus dat de gehele gemeente, mannen en vrouwen, zich moeten onderwerpen aan de autoriteiten die over hen heersen (Titus 3:1; zie ook Hebreeën 13:17). Ook benadrukt Paulus in 1 Timotheüs dat de mannelijke leiders in de gemeente ook binnen deze gezinsstructuur een goed voorbeeld moeten zijn:

1 Timotheüs 3:2-5

Een opziener nu moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen, niet verslaafd aan wijn, niet vechtlustig, niet uit op schandelijke winst, maar welwillend, niet strijdlustig en zonder geldzucht. **Hij moet goed leiding geven aan zijn eigen huis, zijn kinderen onderdanig houden, in alle waardigheid. Want als iemand niet weet hoe hij leiding moet geven aan zijn eigen huis, hoe zal hij voor de gemeente van God zorg dragen?**

Zoals we eerder aangaven, geeft Efeze 5 aan dat deze gezagsstructuur is gebaseerd is op het voorbeeld van Christus en de gemeente, dus de mannen en vrouwen die zich onderwerpen aan dit gezag, volgen Christus na, die Zichzelf onderwierp aan het gezag van Zijn Vader. De man die een goede leider is voor zijn gezin, brengt de eer aan Christus, die een goede Leider is van de gemeente. De vrouw die goed zorgt voor haar gezin, onder de autoriteit van haar man, brengt ook eer aan Christus en aan haar man. Het tegenovergestelde van het brengen van eer is het brengen van oneer of schaamte, wat Paulus vermeldt in de verzen 4 en 5. Er zijn andere Schriftgedeelten die vermelden hoe vrouwen de heerlijkheid of de schaamte over zichzelf en hun families kunnen brengen:

Spreuken 12:4

Een deugdelijke vrouw is de kroon van haar man, maar zij die hem beschaamd maakt, is als verrotting in zijn beenderen.

Spreuken 31:10-12

Wie zal een deugdelijke vrouw vinden? Haar waarde gaat die van robijnen ver te boven. Op haar vertrouwt het hart van haar echtgenoot, en bezit zal hem niet ontbreken. Zij doet hem goed en geen kwaad, al de dagen van haar leven.

De rest van Spreuken 31 beschrijft hoe deze voortreffelijke echtgenotes hun gezin van goede dingen voorzien: door ijverig te voorzien in de materiële behoeften van hun gezin (verzen 13-19, 21-24 en 27), door voor de armen te zorgen (vers 20), door krachtig en waardig te zijn (vers 25), door vriendelijkheid te onderwijzen met wijsheid (vers 26) en door Jahweh te vrezen (vers 30). Dit soort zorg zal lof en heerlijkheid opleveren:

Spreuken 31:28-30

Haar kinderen staan op en prijzen haar gelukkig, ook haar echtgenoot roemt haar: Veel dochters hebben krachtige daden verricht, maar jij overtreft ze allemaal. Bevalligheid is bedrieglijk en schoonheid vergankelijk, een vrouw die de HEERE (JHWH) vreest, die zal geprezen worden.

Dus een vrouw die verantwoordelijk is en voorziet in wat haar gezin nodig heeft, brengt de eer aan God en aan haar man. Maar een vrouw die deze dingen niet doet, brengt schaamte over haar familie. In feite kan elk familielid dit soort schaamte brengen:

Spreuken 10:5

Wie in de zomer verzamelt, is een verstandige zoon, wie in de oogsttijd diep slaapt, is een zoon die beschaamd maakt.

Dus een zoon kan zijn familie ook beschamen door lui en onverschillig te zijn. Paulus spoort elke christen aan om voor zijn eigen gezin te zorgen:

1 Timotheüs 5:8

Maar als iemand de zijnen en vooral zijn huisgenoten niet verzorgt, heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige.

Dus mannen moeten voor hun huis zorgen door hun vrouw lief te hebben en te eren en door voor hun gezin te zorgen. Vrouwen moeten ook voor hun gezin zorgen onder het hoofdschap van hun echtgenoot. Zowel mannen als vrouwen in leidinggevende posities moeten het Beeld van Christus aannemen en God verheerlijken in wat ze doen (Titus 2:5). In het geval van vrouwen omvat dit Beeld onderdanigheid aan hun echtgenoten. Paulus legt in de volgende paar verzen van 1 Korinthe 11 uit waarom dit zo is:

1 Korinthe 11:8-10

De man immers is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man. Want ook is een man niet geschapen omwille van de vrouw, maar een vrouw omwille van de man. Daarom moet de vrouw een teken van gezag op het hoofd hebben, omwille van de engelen.

Dus iedereen zou Christus moeten navolgen en voor zijn gezin moeten zorgen, en zowel mannen als vrouwen moeten de rollen respecteren die ze hebben gekregen. Iedereen zou moeten proberen om het Beeld van God te tonen, door Christus na te volgen, wat God de eer brengt. De Bijbel is vrij duidelijk op dit punt en Paulus herhaalt die gedachten hier in 1 Korinthe 11.

Nogmaals, voor meer informatie over hoe mannen en vrouwen het Beeld van God kunnen weerspiegelen, verwijzen we je naar onze studie: "**Autoriteit binnen het huwelijk**".

Er is hier nog een detail dat we graag willen vermelden: namelijk, wat is het "teken van gezag" dat een vrouw op haar hoofd zou moeten hebben, in vers 10, en wat hebben "engelen" daarmee te maken? De uitdrukking "teken van gezag" klinkt als de traditionele hoofdbedekking van de vrouw, aangezien dat een fysieke indicatie is dat ze onder het gezag staat van haar man. Maar het woord "teken" komen we niet tegen in het Grieks. De hele uitdrukking "teken van gezag" stamt af van het Griekse woord, *exousia*. Dit woord wordt op elke andere plaats waar we tegenkomen gewoon vertaald als "macht" of "gezag". Andere vertalingen van 1 Korinthe 11:10 vertalen dit woord op deze meer consistente manier, inclusief de Nieuwe Bijbel Vertaling:

1 Korinthe 11:10 (NBG)

Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben vanwege de engelen.

De reden dat vertalingen zoals de HSV de uitdrukking "teken van gezag" gebruiken, is omdat ze aannemen dat deze passage spreekt over een fysieke hoofdbedekking. Als we die veronderstelling achterwege laten, dan kunnen we deze passage heel eenvoudig begrijpen als dat een vrouw een feitelijke autoriteit boven haar hoofd moet hebben, in plaats van slechts een teken van dat gezag. Zelfs ALS Paulus een vrouw zou aanraden om een hoofdbedekking te dragen, lijkt de bedoeling daarvan te zijn dat dat ze aangeeft dat ze een geestelijke hoofdbedekking heeft, wat veel belangrijker is.

Als een vrouw een fysieke hoofdbedekking draagt, maar haar man voortdurend slecht behandelt, dan is ze gewoon een huichelaar. Ze zou dezelfde schaamte en schande creëren die Paulus bij de gemeente wil voorkomen. Het zou juist zijn als we zeggen dat de vrouw een "gezag" op haar hoofd moet hebben, niet alleen een teken van gezag.

De verwijzing van Paulus naar de "engelen", in vers 10, is een beetje mysterieus. Het is moeilijk om exact vast te stellen waarom hij hier naar de engelen verwijst, maar de Bijbel verwijst ook naar Christus vaak als Iemand die het gezag heeft over de engelen. Enkele voorbeelden hiervan zijn 1 Petrus 3:21-22, Hebreërs 1:1-4, Hebreërs 2:5-8 en Psalm 8:4-6. Ook lezen we op verschillende plaatsen in het Nieuwe Testament, met name in het boek Kolossenzen, dat er een ketterse leer rondging die christenen aanmoedigde om de engelen te aanbidden. Voor meer details over dit ketterse geloof, verwijzen we je naar onze studie: "[Een schaduw van de toekomstige dingen Kol 2: 16-17](#)". Het is dus mogelijk dat Paulus in vers 10 wil aangeven dat de gelovige echtgenoten zich moeten onderwerpen aan de gezagsstructuur van Christus, in plaats van een of andere perverse gezagsstructuur waarbij de engelen betrokken zijn. Aangezien Christus het gezag heeft over de engelen, moeten de gelovigen zich op Christus richten en Zijn voorbeeld volgen. Paulus zegt verder niets over de engelen in deze passage, dus we zullen er verder niet over speculeren.

Het laatste thema dat we uit 1 Korinthe 11 gaan behandelen is de haarlengte. Waarom is het een oneer voor een man om lang haar te hebben? Waarom is het een eer voor een vrouw om lang haar te hebben? En hoe leert de "natuur" deze opvattingen? Dit is wat Paulus zei:

1 Korinthe 11:14-15

[Of leert ook de natuur zelf u niet dat als een man lang haar draagt, het een oneer \[atimia\] voor hem is? Maar als een vrouw lang haar draagt, is het voor haar een eer, omdat het lange haar als een bedekking aan haar gegeven is.](#)

Zoals we eerder vermeldde, wordt er in de andere geschriften niets negatiefs gezegd over mannen met lang haar, dus wat wil Paulus hier aangeven? Hij zegt dat lang haar een eer is voor een vrouw, maar een oneer voor een man. Het woord voor "oneer" (het Griekse *atimia*) wordt tegenover het woord "eer" geplaatst in andere Nieuwtestamentische passages. Het wordt gebruikt om te verwijzen naar oneervolle voorwerpen die verdorven raken (2 Timotheüs 2:20-21; Romeinen 9:21-24), en naar zondig vlees (1 Korinthe 15:42-49). Maar heel interessant is dat in Romeinen 1 verwijst naar homoseksuelen, en dat de term "natuur" ook in die passage wordt gebruikt:

Romeinen 1:24-27

[Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren. Zij hebben de waarheid van God vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen. Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.](#)

Paulus beschouwt homoseksuele relaties dus als "tegennatuurlijk" en "oneervol". Daarnaast zegt Paulus in 1 Korinthe 11 dat "de natuur" leert dat het een "oneer" is voor mannen om lang haar te hebben. Deze gedachten lijken met elkaar te zijn verbonden.

De Romeinse auteur Juvenal vermeldde in de tweede eeuw op soortgelijke wijze dat homoseksualiteit tegen de "natuur" inging (Juvenal, Juvenal en Persius, Satire 2.127-142).

De gedachte dat lang haar bij een man oneervol was (en homoseksualiteit suggereerde) werd ook onderwezen in het gedicht uit de eerste eeuw "Sentences". Dit is wat het zegt:

Laat geen lokken groeien in het haar van een mannelijk kind. Vlecht zijn kruin niet of maak geen kruisknoppen boven op zijn kruin. Voor mannen is het dragen van lang haar niet gepast, alleen voor tedere vrouwen. Bescherm de jeugdige schoonheid van een knappe jongen; want velen woeden met lust voor seks met een man. Bewaak een maagd in goed gesloten kamers, en laat haar niet zien buitenshuis tot haar nuptials [sic] (huwelijk). De schoonheid van kinderen is moeilijk te verdedigen voor ouders.

-Pseudo-Phocylides, *Sentences* 210-217, (English translation from Walter T. Wilson, *The Mysteries of Righteousness: The Literary Composition and Genre of the Sentences of Pseudo-Phocylides* (Eugene, OR: Wipf and Stock, 1994), blz. 139)

Het lange haar bij een jongen, zo beweert deze Joodse auteur, zal hem blootstellen aan de lusten van andere mannen. Ook de Romeinse auteurs uit de eerste eeuw riepen mannen op om geen lang haar te dragen. De dichter Ovidius adviseerde mannen bijvoorbeeld om hun haar niet te krullen en hun benen niet scheren als ze aantrekkelijk wilden zijn voor vrouwen.

(Ovidius, *Ars Amatoria* Boek 1, Deel 14).

Paulus lijkt dus hetzelfde aan te geven als deze Romeinse auteurs: dat lang haar een vrouwelijk kenmerk is; het is prachtig voor vrouwen, maar niet passend voor mannen. Paulus koppelt deze gedachte, dat vrouwen een "natuurlijke" hoofdbedekking hebben, aan de gedachte dat zij een autoriteit op haar hoofd heeft. Dus zoals het voor vrouwen "natuurlijk" is om lang haar te hebben, als fysieke een hoofdbedekking, is het ook gepast voor vrouwen om hun echtgenoot als geestelijke hoofdbedekking te hebben. Maar het is "onnatuurlijk" voor mannen om zich als vrouwen te gedragen of er zo uit te zien. Haar wordt gezien als een fysiek symbool van het verschil tussen de seksen.

Laten we als afsluiting van deel 1 van deze studie, deze thema's uit 1 Korinthe 11 nog eens bekijken.

Ten eerste beperkt Paulus deze passage, in de verzen 1 en 2, door te praten over "overleveringen" die hij de gemeente in Korinthe aanbeveelt om na te leven. Aangezien er op geen enkele andere plaats in de Bijbel een kledingvoorschrift staat voor gebed of profetie, is het logisch dat Paulus het heeft over een overlevering.

Ten tweede legt Paulus in vers 3 de volgorde uit van hoofdschap en autoriteit. Op andere plaatsen waar deze volgorde van autoriteit wordt genoemd, gaat het erom dat mannen en vrouwen Christus moeten navolgen; ze moeten de autoriteiten gehoorzamen die boven hen staan, en degenen liefhebben waarover ze autoriteit hebben. Het punt dat Paulus in 1 Korinthe 11 wil aanhalen kan vergelijkbaar zijn.

Ten derde, iemands hoofd "onteren" betekent iemand in diskrediet brengen of vernederen. Dit is vrijwel zeker een verwijzing naar de "hoofden" die worden beschreven in vers 3. Een persoon kan Christus of haar man te schande maken, maar niet een echt hoofd.

Ten vierde: leven naar het Beeld en de heerlijkheid van God is de toestand waarin de mensheid zich oorspronkelijk bevond, maar we kwamen tekort aan de heerlijkheid van God toen we zondigden. Jesjoea is "het Beeld van de onzichtbare God", en Hij verheerlijkte God door Hem te gehoorzamen en het werk te doen dat God voor Hem had bedoeld. In Christus kunnen ook wij het Beeld van God dragen en Zijn heerlijkheid tonen. Eén element van het gehoorzamen van God is om te voorzien in het onderhoud van het gezin, en vrouwen die voor hun gezin zorgen brengen eer aan hun echtgenoten in plaats van schaamte.

Ten vijfde waren de culturele normen van de eerste eeuw dat mannen kort haar moesten hebben en vrouwen lang haar. Paulus gebruikte deze maatstaven om aan te geven dat een vrouw zowel een geestelijke bedekking op haar hoofd moet hebben als een natuurlijke bedekking van het haar.

In deel 2 zullen we uitgebreid ingaan op drie van de theorieën over wat de "hoofdbedekking" van 1 Korinthe 11:4-5 zou kunnen zijn. We zullen ook bespreken welke praktische lessen we uit dit Bijbelgedeelte kunnen halen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)